

L'ESGLÉSIA-FORTALESA: COBDÍCIA I ENGANY PARROQUIAL.

Van per ahí unes quantes devotes dient que això del robatori episcopal de l'església-fortalesa de Xàbia "ha sigut una errada, ara ja és nostra, mireu, mireu", i mostren una nova inscripció registral a nom de la parròquia de sant Bertomeu. La jugada arquebisbal està clara: sembrar la confusió i l'engany fent creure que la parròquia som tots i que no cal retornar la propietat a l'ajuntament. Una mostra més de les formes sibilines de robar –així, como sona-, perquè robar és, segons el codi penal i els VII, VIII i Xé manaments, apropiar-se d'un bé alié, i l'església no ha sigut mai de la parròquia de sant Bertomeu ni de l'arquebisbat, cregut encara que campa per una societat submissa, aporrigassada, dominada pel "nacional-catolicismo" de pal·lis i manteu que tants privilegis els atorgà i que encara els permet escripturar-se esglésies i ermites d'altres, ocupant-se més d'acaparar béns materials que de proclamar la paraula de Déu amb l'exemple i celebrar la litúrgia amb dignitat cristiana.

I ara pretenen confondre i enganyar el poble de Xàbia extenent la falsedat i la mentida que "com és de la parròquia, ja és "nostra". Nostra? És que la parròquia representa el poble de Xàbia? Clar que no: la parròquia no és l'única a Xàbia, i Xàbia està habitada per moltíssims més ciutadans que no són feligresos ni d'una ni de l'altra parròquia i, a més a més, el retor no representa cap xabienc sinó que depèn de l'arquebisbat de València. L'únic representant legal de tots els xabiencs és l'ajuntament, elegit democràticament, i propietari des de temps immemorial de l'església-fortalesa com ho demostra la documentació històrica i administrativa. Mentres que l'arquebisbat no té cap document que demostre la propietat: simplement s'ha aprofitat del favoritisme legal, inconstitucional, i del meninfotisme i la desídia administrativa municipal per a fer eixe pillatge, tan ben preparat amb silenci i premeditació pel retor Vicent Gilabert, el mateix que en agost passat va inscriure l'església a nom de l'arquebisbat i que ara "por un error de concepte" la té inscrita a nom de la parròquia. Eixe retor és el mateix que era defensat en octubre per uns pocs devots innocents quan dien que "éll no tenia culpa, això es cosa de l'arquebisbat". Doncs bé, ara resulta que és ell el propietari. Qui és ara l'autor de la maniobra?; qui té la culpa de sembrar la confusió i l'engany?; qui està fomentant la discòrdia i crispant la societat xabienc?

Si la trajectòria de l'arquebisbat és, pel que fa als negocis materials, ben dubtosa, per no dir immoral i il·legal en molts casos –entereu-vos del que ha fet recentment en Benipeixcar-, més negativa és la gestió pastoral del seu representant a Xàbia, el retor Vicent Gilabert, el qual en quinze anys ha buidat la "seua" església.

Raó tenim des de fa anys denunciant el fracàs personal i pastoral de mossén Gilabert: sols cal constatar l'esmortida, rutinària i freda presència dels pocs assistents als actes litúrgics, mentres que la majoria dels feligresos de la vila omplim de gom a gom les altres esglésies. I tot això gràcies a eixe retor que ara rumbeja solitari, mirant a terra, fent-se el màrtir davant els pocs innocents que el suporten. Si este poble fóra el seu de naixença, de segur que ja no estaria ací. Perquè els xabiencs som així d'esplèndits: ens furten el millor bé del poble i tots contents i l'escurabutxaques pel carrer.

Trilles.